

Tringsten 1868.

Kära vår pappa och mamma!

Var, hvad det var roligt att få brefvet från St. m.!
Hade det kommit en dag förut, så hade smättingarna
också fått gläda sig åt det, men de foro med moster
om onsdagen. De voro nu så fastligt lyckliga och förtjusta
att få resa, och isynnerhet att få följa med Agnes, och
för henne förklara och beskriva om allt hvad de själva
visste. Och moster fick sina tänder om måndagen, först
var det naturligtvis mycket högt och svart att tala, men
redan andra dagen gick det bättre och den tredje voro
de alldeles bra. Nog förändra de något mosters drag,
men inte lyckte jag de missklädde. Nog var hon nöjd
med dem. En dag voro vi bjudna till Bergströms på måndag,
men då kunde moster inte riktigt bra äta ännu,
men sedan voro vi der en gäst. Der var, märkvärdigt nog,
inte några andra alls. Och S. en morgon vandrade vi
unga med kaffeköket upp på bergen, det var så
vackert, så vackert och så treffligt. Agnes lofvade att
inte snart glömma den utsigten.

Nu först kommer jag ihåg hvad pappa alltid brukat
saga att man inte skall tala om sig själv först. Nog
vet jag nu ändå att det varit om oss pappa och mam-
ma helst velat höra. Vid det här laget, fredagsafton,
så ha väl granulaterna tagit slut och pappa och
mamma få hvila ut. Eller kanske att ännu i
gäst är något kalas. Hvad det skall bli roligt roligt

att få höra om allt. Det var ju också i Stockholm så
roligt, besöket hos Bergs hade vi bra gerna velat vara
med om, och att få höra de der utmärkta predikan-
terna, men den der sea rätters middagen och visiten
hos Beskow, dem bry vi oss inte mycket om. Nej, men
så lustigt med pappas afriga chemisette och randiga
halsduk, det vore roligt att veta hvad B. tänkte.
Så nu se om pappa får träffa onkel Adam och Thi:
Knoös. Tänk om jag genom pappa skulle få skicka
B. porträtt till O. A., det vore det roligaste. Kanske
pappa först på återresan träffar honom. Efter han
varit så vänlig mot mig, så nog vet jag hans vän-
skap räcker till för min B. också.

I dag har det varit examen i normalskolan och jag
har vägat mig dit nu första gången. Gossarna kunde
de utmärkt. Nu är B. på den vanliga middagen
som lärarna bruka ha när det är slut; kl. slag visst
när nu, men allt räcker middagen än. Här var nog
en bjödning för en stund sedan till mig också, men
jag föredrog att sitta hemma och skriva till papa-
pi och mamma här, som vi så många gånger dessa
dagar tänkt på. Att det visst har varit roligt för
mamma, ha vi tänkt, men att pappas många gån-
ger önskat sig vara en fluga, det ha vi också fun-
derat. När pappa och mamma läsa det här brefvet
så äro vi väl i Marstrand i lugn och ro, och ha
mycket väntat på bref från oss.

Jag hade berättat att jag på pågående månad skulle resa, var katolsk B. om den och beundrade
ett parstelt med applaner och torn och bär. Han var så vänlig mot dem.

Ursen fuller fram och vinner.

Pingst dagen reser B till Fr. hamn, men hvem vet, kanske måste han dröja en hel vecka der, det beror på huru ofta ångbåtarna gå här emellan. Då är jag en dag hos Borgströms, det har jag lofvat, och en dag hos Rosenkampffs. — Fina funderar nu alldeles på att resa och smalia ville hellre vara här, men huru tycker mamma? derpå beror det naturligtvis. Emma har smalia inte fått svar från fru Kleinh. — Jag kom ju inte ihåg att säga huru de reste, de vara. Det passade nu så lockigt att Abiel Heikel fick kopporna så att Felix inte kunde resa och Hackris således blef utan sällskap. Det funderades mycket, men slutligen beslöt att han skulle få åka med Jeana och smättningarna och de skulle försöka att slå sig ut med bara en kappsäck. Zache var mycket förnöjd han, men Toini och Eva tyckte att det skulle bli fastligt trångt, det halp nu inte ändå. De bli nu inte flere ändå än på mosters vagn. Och moster skulle fara landsvägen mellan T-hus och T-fors och der sammanträffa med de andra. — En qväll voro vår fl: och herrarna bjodna till Jahnson och Bovenius och Tuna naturligtvis också, men moster lofvade henne inte. Vissit hade det varit bra roligt för Tuna att få vara med, isynnerhet som hon inte fått höra något mera sang, och inte träffat herrarna bara på gatan, men inte sade hon något, och lika glad var hon för det, Tuna kära.

Godnatt! Svarar jag mig hela så mycket till jag har och mamma.

Pinigst dagen. Nu sitta jag här så allena och har så ledsamt
efter min bästa vän, som nu är i Fredriks hamn. Kl. 4
i natt för han. Det har varit så lön i dag. Matte
det nu gå bra för gossen! Inte för tjensens skull,
ty den hoppas jag inte på. — I går var stor ut-
skjutning, vår båt gick af stapeln med namnet
Thma. Raffe och en halfoa bestods af karlarna.
Sedan på e.m. voro vi ut att försöka den, och
den befunns vara en god segelbåt. För att lug-
na pappa och mamma, så skall jag säga att de
flesta herrar tycka att den har för låga segel.
De äro breda nertill, så att själva segelmassan
ändå är tillräcklig, för att den skall segla bra.
Och så är den så trefligt inredd. Vi önskade så
att ha pappa med, det hade varit så roligt.
Och mamma med, det förstås. — Gusti heloar nu
hon står just här bredvid, nu fara de om onsdag-
en. Stackars Julius, jag tycker det är nästan me-
ra synd med honom som måste bli i det lön-
hemmet. — Hvad det har varit för en herrlig
pinigst dag! Vi ha suttit oppe på bergene och
nytit sa mycket. Tötterman hade en så god
predikan i dag, att det kändes hett godt och
skönt, alldeles som om jag också fått en god gåfva
af den helige Ande. Hvar manne pappa och
mamma firat sin pinigst dag? Manne redan
i Marstrand? Det skall bli roligt att få höra.

Godnatts
Nu blir
men
att
sa
gode
att
fa
ga
till
dango,
jag
har
struckat
sa
mycket
i
dag.
Jesu
sare
med
oss
alla!